

Ordet Negtelse. Dertil skal jeg svare, at Folk ere forskelligt indrettede. Der gives Folk, som gjør Spræl overalt, hvor de komme; der gives Folk, som ville trænge igjennem og ville stæffe sig deres Net, deres formentlige Net, eller hvad der ikke er deres Net; der gives Folk, der overhovedet ville dominere, hvor de komme; men der gives ogsaa mere siltfærdige, mere dybe Naturer, om jeg saa maa sige, der taale Uret til en Tid, men ogsaa vide paa rette Tid og Sted at gjøre det gjældende, som skal gjøres gjældende, altsaa gaa den rette Vej, nemlig først at lystre Dyrigheden og saa at klage. Dette har den seldne Kandidat i dette Tilfælde gjort; thi Valgbestyrelsens Formand var hans Foresatte i dette Dieblif. Det er notorisk nok, at Ordet var ham negtet; hvortil da Protest? Altsaa, han lystrede i Dieblifket den foresatte Dyrighed — det viser, at han er en Lovens Mand —, og derefter klager han til dem, der have Ret til at afgjøre Sagen i anden Instants, til Folkethinget. Han er altsaa gaaet den rette Vej. Dernæst skal jeg bemærke, at, havde han gjort Spektakler paa Valgtribunen, kunde man med rette have sagt, at han havde forstyrret Valghandlingen. Det er blevet sagt af den valgte Kandidat, at han havde forstyrret Valghandlingen ved at komme med Afbrydelser til ham. Han har vel forstyrret den paa samme Maade, som de Herrer have forstyrret mig, nemlig ved at gjøre Bemærkninger til mig under mit Foredrag. Mig generer det ikke; men den valgte Kandidat bad den seldne om at tie stille og det gjorde denne. Det forekommer mig altsaa, efter hvad jeg nylig har anført, at den seldne Kandidat netop er optraadt paa den for en Mand, der vil stille sig til Folkethinget ene rigtige og værdige Maade. idet han lystrede i Dieblifket og saa klagede bagefter. Protest var overflødig, efterat Ordet var ham negtet. Altsaa for ham var der Intet at gjøre, uden hvad han gjorde. Nu søger det ærede Medlem at gjøre gældende, at, naar man ikke saaledes høitidelig protesterer og konstaterer, at der er sket et Brud, kan det Tilfælde indtræde, som han har nævnt i Slutningen af Betænkningen. Nu kommer jeg tilbage til, hvad jeg før sagde det ærede Medlem, at han er en meget mistænksom Mand. Han mener nemlig, at, naar vi nu gif ind paa at kuldfaste Valget paa Grundlag af det Foreliggende, vilde vi konstituere den Praxis, at en Valgbestyrelses-Formand kunde blive enig med en Kandidat, naar der kun var ringe Stemmeforskjel, paa følgende Maade: Valgbestyrelsens Formand siger til Kandidaten: Nu siger jeg, at Du har forlangt Ordet af mig, og jeg siger, at jeg har negtet Dig det, og saa gaa vi til Folkethinget og faae Valget kuldfastet. Det er den Mistanke, det ærede Medlem har udtalt mod Valgbestyrelsens Formand og eventuelle Kandidater, og jeg har Mistanke om, at det er den egentlige Grund, hvorpaa det ærede Medlem vil bygge sin Indstil-

ling om Valgets Godkjendelse eller rettere sin Indsigelse mod vor Indstilling om dets Forkastelse. Naar han saaledes kunde faae gjort klart, at der derved kunde etableres en Praxis, som kunde misbruges af eventuelle Kandidater, der stat Hovederne sammen med Valgbestyrelsens Formand, kunde han have Haab om, at man vilde følge ham. Derfor kommer mulig denne Bemærkning som Røstmen i Pølseenden; men det motiverer fuldstændig den Ytring, jeg tidligere tillod mig, at det ærede Medlem, der er saa mistænksom, skal efter min Mening ikke være saa rask til at give Valgbestyrelsens Formand og den valgte Kandidat de Attester for god Dpførsel, som de for øvrigt efter min Mening fortjene. Jeg skal med disse Bemærkninger, idet jeg ikke vil udtale mig om det Ændringsforslag, der er stillet ved Mødets Begyndelse, tillade mig at indstille, at Valget ikke godkjendes. Jeg har været med til at stille og motivere denne Indstilling, fordi jeg anser den for at være den rigtige. Den valgte Kandidat staar mig, bortset fra Parithensyn, lige saa nær som den seldne Kandidat; men jeg tager intet personligt Hensyn. Min bestemte Formening er den, at det høie Thing ikke kan forsvare at tage anden Beslutning end den, jeg her har indstillet.

Formanden (R. abbe): Det anmeldte Ændringsforslag omdøles nu trykt. Det staar ikke udtrykkelig paa det trykte Blad, at Ændringsforslaget er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), men jeg har alt tidligere meddelt Thinget dette.

Berg: Det skal være mig hjært, om vi kunne holde Debatten om denne Sag paa den samme saglige Grund, som den ærede Ordfører (Zuel) har givet Anvisning paa. Jeg er aldeles enig med ham i, at i Spørgsmaal, hvorover Folkethinget sidder som en Jury, gjælder det hverken om Høre eller Benstre, men om Sagen selv, saaledes som den ses objektivt efter de for denne Jury foreliggende Oplysninger. Jeg har netop paa Grund af en saadan Sags særegne Beskaffenhed gjort mig mer end sædvanlig Umage med at komme til det efter samtlige foreliggende Forhold efter min Overbevisning retfærdigste Standpunkt i denne Sag, og jeg tror, jeg har fundet det ved de 2 Indstillinger, jeg har tilladt mig at fremsætte. I den første vil jeg have forvaret Valgriheden mod den fra den vedkommende Valgformands Side fremkomne Opfattelse. I den anden søger jeg at frie Bager for at blive rettet for Smed. Med Hensyn til det første Spørgsmaal, Valglovens § 35, glæder det mig, at den ærede Ordfører sagde, at vi efter hans Mening ere fuldstændige enige, thi saa vil det fortaas saaledes, at han er enig med min Udvikling af dette Spørgsmaal. Dette kunde jeg ikke gaa hen over uden en Sammenligning mellem